

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/64/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124011714
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3124011714.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Tomáša Brinčíka a JUDr. Miroslavy Šibíkovej v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. B. D. E., F. G. XXXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, na neverejnom zasadnutí dňa 18. decembra 2025 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 22. októbra 2024, sp. zn. 7Nt/139/2024, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom bývalého Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 27.05.2022, sp. zn. 15T/52/2022, právoplatným dňa 27.05.2022, bol odsúdený A. B. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. účinného ku dňu vyhlásenia uvedeného rozsudku. Za to bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Odsúdený v predmetnej veci podal návrh na povolenie obnovy konania, vedeného na bývalom Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 15T/52/2022 (ďalej len „pôvodné konanie“, ak nie je uvedené inak).

O uvedenom návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania bolo rozhodnuté sťažnosťou odsúdeného napadnutým uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 22. októbra 2024, sp. zn. 7Nt/139/2024, tak, že podľa § 399 ods. 2 Tr. por. okresný súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol s odôvodnením nesplnenia podmienky na obnovu konania podľa § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu po jeho vyhlásení podal sťažnosť odsúdený do zápisnice o verejnom zasadnutí. Odsúdený dodatočne písomne odôvodnil podanú sťažnosť prostredníctvom svojho obhajcu, ako aj vlastným písomným podaním.

Obhajca podanú sťažnosť písomne odôvodnil nasledovne:

„V napadnutom rozhodnutí súd pochybil v právnom posúdení podmienok obnovy konania a porušil princíp retroaktívnej aplikácie priaznivejšieho trestného zákona podľa čl. 49 ods. 1 Listiny základných práv EÚ a čl. 50 ods. 6 Ústavy SR.

Sťažnosť podávam podľa ustanovenia § 189 ods. 1 písm. a) a c) Trestného poriadku pre:

- nesprávnosť výroku uznesenia
- porušenie ustanovení o konaní, ktoré uzneseniu predchádzalo a ktoré mohlo spôsobiť

nesprávnosť výroku uznesenia

Súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že zníženie trestnej sadzby novelou TZ nie je dôvodom na obnovu konania. S týmto záverom súdu sa nestotožňujem najmä preto že:

1. Zmena trestnej sadzby novelou TZ predstavuje novú skutočnosť v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., ktorá mohla viesť k inému rozhodnutiu o treste. Zákonom č. 40/2024 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení uznesenia Ústavného súdu SR uverejneného pod č. 41/2024 Z.z. došlo k zníženiu hornej aj dolnej hranice trestnej sadzby pre trestný čin, pre ktorý som bol odsúdený, čo priamo ovplyvnilo rozsah súdnej úvahy o primeranosti uloženého trestu. Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku sa obnova konania povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu. Zníženie trestnej sadzby novelou Trestného zákona účinnou od 15.03.2024 predstavuje objektívnu skutočnosť súdu skôr neznámu v čase vydania pôvodného rozsudku.

2. Súd nesprávne právne kvalifikoval zmenu zákona ako dôležitú právnu skutočnosť:

Súd neprihliadol na to, že zníženie trestnej sadzby novelou TZ spĺňa podmienku „zrejmeho nepomeru“ medzi pôvodne uloženým trestom a novou zákonnou úpravou. Podľa stanoviska Najvyššieho súdu SR (Stanovisko Tpj 44/2013) zmena trestnej sadzby vyvolaná ústavným súdom automaticky zakladá dôvod na obnovu konania, a to aj bez skúmania ďalších podmienok. Novelu TZ treba v tejto situácii analogicky aplikovať, pretože jej účelom je poskytnúť obvinenému priaznivejšie postavenie. Pôvodne uložený trest je v zrejmom nepomere k novej zníženej trestnej sadzbe.

Napadnuté rozhodnutie súdu je v rozpore s čl. 49 ods. 1 Listiny základných práv EÚ a čl. 50 ods. 6 Ústavy SR, ktoré garantujú aplikáciu priaznivejšieho zákona aj v prípade právoplatného rozhodnutia. Európsky súdny dvor konštatoval, že princíp retroaktivity sa vzťahuje aj na konanie, v ktorom ešte nebolo vydané právoplatné rozhodnutie. V mojom prípade síce novelizácia Trestného zákona, na základe ktorej došlo k zmierneniu trestných sadzieb nadobudla účinnosť po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 15T/52/2022, avšak v rámci inštitútu obnovy konania podľa § 394 a nasl. Trestného poriadku je možné prehodnotiť aj tento právoplatne uložený trest v súlade s novou úpravou.

Na základe týchto skutočností sa domnievam, že skutočnosťou súdu skôr neznámou môže byť aj rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva alebo zmena právnej úpravy, ktorá má vplyv na posúdenie primeranosti uloženého trestu.

Článok 49 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie stanovuje, že ak po spáchaní trestného činu zákon ustanovuje miernejší trest, uplatní sa tento zákon. Podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ sú súde povinné upustiť od vnútroštátnych štandardov, ktoré bránia aplikácii priaznivejšieho zákona.

Súdny dvor Európskej únie v rozhodnutí C-107/23 PPU potvrdil, že princíp retroaktívnej aplikácie priaznivejšieho zákona (zásada *lex posterior mitius*) sa vzťahuje aj na konanie, kde ešte nie sú vyčerpané všetky procesné prostriedky. V zmysle citovanej zásady platí pre súd povinnosť aplikovať priaznivejší zákon aj spätne. V tejto súvislosti je preto bez významu znenie vnútroštátnej právnej úpravy, ak je v rozpore s európskym právom.

Na základe uvedených skutočností a cit. zák. ustanovení predkladám odvolaciemu súdu túto sťažnosť a navrhujem, aby súd zväžil všetky mnou uvádzané skutočnosti a napadnuté uznesenie Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 7Nt/139/2024 zo dňa 22.10.2024 ako neodôvodnené zrušil a podľa § 194 ods. 1 Trest. poriadku sám vo veci rozhodol tak, že povolí obnovu konania v trestnej veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. NM-15T/52/2022 (pôvodne trestná vec Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 15T/52/2022).“

Odsúdený vo vlastnom písomnom odôvodnení sťažnosti vyjadril nesúhlas so správnosťou stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.11.2013, sp. zn. Tpj 44/2013. Podľa názoru odsúdeného uvedený nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL ÚS 3/2024 „v sebe ukrýva“ vyslovenie nesúladu predošlej drogovej legislatívy, keď konštatuje súlad nových legislatívnych zmien s ústavou, medzinárodnými zmluvami a právom únie. Keďže zákon neobsahuje právny nástroj, ktorý

by explicitne stanovil postup, ako sa vysporiadať s právoplatne uloženými trestami v oblasti drogovej trestnej činnosti, ktoré sú nesúladne s doktrínou restoratívnej justície súdy by mali využiť všetky dostupné prostriedky, vrátane sudcovskej tvorby práva, aby vyplnili „diery“ v zákone, teda v danom prípade inštitút obnovy konania. V doplnení dôvodov sťažnosti odsúdený argumentoval právnymi závermi rozsudku Súdneho dvora Európskej únie, sp. zn. C-544/23, ktoré závery podľa jeho názoru samé osebe zakladajú dôvod na povolenie obnovy jeho pôvodného konania.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd na v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. Okresný súd v súlade s ustanovením § 402 ods. 1 Tr. por. rozhodol napadnutým uznesením o návrhu odsúdeného na verejnom zasadnutí. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch sťažnosti nie sú vytýkané chyby konania predchádzajúce napadnutému uzneseniu.

Pokiaľ ide o správnosť a zákonnosť samotného napadnutého uznesenia okresného súdu, podľa obsahu napadnutého uznesenia okresný súd v rámci dokazovania na verejnom zasadnutí nezistil žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mohli byť subsumované pod niektorý zo zákonných dôvodov na povolenie obnovy konania § 394 Tr. por.

V súvislosti s prejednávaným prípadom krajský súd považuje za potrebné poukázať na to, že zákonné podmienky pre povolenie obnovy trestného konania upravuje ustanovenie § 394 Tr. por.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 394 ods. 2 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným uznesením súdu o zastavení trestného stíhania, podmiennečnom zastavení trestného stíhania alebo podmiennečnom zastavení trestného stíhania, spolupracujúceho obvineného sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k záveru, že dôvody na zastavenie alebo podmiennečné zastavenia tu neboli a že je namieste v konaní o obžalobe pokračovať.

Podľa § 394 ods. 3 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným uznesením prokurátora o zastavení trestného stíhania, právoplatným uznesením prokurátora o podmiennečnom zastavení trestného stíhania alebo o podmiennečnom zastavení trestného stíhania, spolupracujúceho obvineného sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy prokurátorovi skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k záveru, že dôvody na zastavenie alebo podmiennečné zastavenie tu neboli a že je namieste podať proti obvinenému obžalobu, alebo konať o dohode.

Podľa § 394 ods. 4 Tr. por. skutočnosťou skôr neznámou podľa odsekov 1 až 3 je aj

a) rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť,

b) strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Podľa § 394 ods. 5 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo niektorým zo spôsobov uvedených v predchádzajúcich odsekoch, sa povolí aj vtedy, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin.

Z obsahu návrhu odsúdeného vyplýva, že odsúdený oprel svoj návrh na povolenie obnovy konania o skutočnosť, že po jeho právoplatnom odsúdení došlo k zmene Trestného zákona, ktorá zmena pri jej aplikácii by bola v jeho prospech. Odsúdený tak navrhol, aby na jeho prípad bola aplikovaná zásada retroaktívneho uplatnenia priaznivejšieho znenia trestného zákona (zásada „lex posterior mitius“).

Pokiaľ ide o argumentáciu odsúdeného v jeho písomnom zdôvodnení sťažnosti, krajský súd uznáva, že rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-544/24 sa zaoberá aplikáciou „lex posesior mitius“, avšak z následne uvedených dôvodov argumentácia v uvedenom rozsudku nie je aplikovateľná na tento prípad.

Pokiaľ ide o odsúdeným uplatňovaný dôvod na povolenie obnovy konania na základe právnych názorov Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „Súd“, ak nie je uvedené inak) k aplikácii článku 49 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“, ak nie je uvedené inak), tento senát krajského súd považuje za nutné zdôrazniť, že si ctí a rešpektuje prednosť právne záväzných aktov Európskych spoločenstiev a Európskej únie pred zákonmi Slovenskej republiky tak, ako mu to ukladá čl. 1 ods. 2 v spojení s čl. 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“, ak nie je uvedené inak). Z uvedeného dôvodu podľa právneho názoru tohto senátu vo všeobecnosti v prípade opodstatnenosti nemôže byť vylúčená možnosť povolenia obnovy konania za predpokladu, ak by právne záväzný výklad Súdu k aplikácii právne záväzného aktu Európskej únie zakladal povinnosť uprednostniť ho pred aplikáciou platného a účinného zákona Slovenskej republiky. V prípade právnych záverov rozsudku Súdu vo veci C-544/23 však zjavne nejde o právne závery k výkladu čl. 49 ods. 1 a čl. 51 ods. 1 Charty, ktoré by mohli byť vôbec aplikovateľné na prípad právoplatného odsúdenia v konaní podľa ustanovení Trestného poriadku, teda tento prípad odsúdeného.

Z obsahu rozsudku Súdu vo veci C-544/23 vyplýva, že Súd v ňom poskytuje výklad obsahu pojmu „právoplatný odsudzujúci rozsudok (final conviction)“ v štádiu konania správneho (nie trestného) súdu o kasačnej sťažnosti proti rozhodnutiu správneho súdu o správnej žalobe vo veci správneho trestania (§ 6 ods. 1, 2 písm. c/ Správneho súdneho poriadku). Podľa názoru odsúdeného by sa mali právne závery tohto rozsudku tiež vzťahovať na „právoplatný odsudzujúci rozsudok“, vydaný v trestnom konaní podľa ustanovení Trestného poriadku aj po tom, čo takýto rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť podľa § 183 Tr. por.

Krajský súd zdôrazňuje, že obsah odôvodnenia rozsudku Súdu vo veci C-544/23 v žiadnom z jeho bodov nerieši otázku výkladu pojmu „právoplatný odsudzujúci rozsudok“, vydaný v trestnom konaní podľa ustanovení Trestného poriadku, ale len otázku výkladu pojmu „právoplatný odsudzujúci rozsudok“ v rámci správneho trestania v právomoci orgánov verejnej správy (§ 6 Správneho poriadku). Povinnosť zakotviť do právneho poriadku Slovenskej republiky právomoc súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy nepochybné vyplýva z čl. 6 ods. 1 Dohovoru, konkrétne z práva každého na súdne prejednanie akéhokoľvek jeho trestného obvinenia zo spáchania trestného „deliktu“. Vzhľadom na to, že podľa ustálenej súdnej praxe nielen Súdu, ale aj Európskeho súdu pre ľudské práva „trestnými deliktmi“ sú nielen trestné činy, v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky uvedené v Trestnom zákone (viď najmä body 66. a nasl. rozsudku Súdu vo veci C-544/23), právna úprava preskúmania zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy vo veciach správneho trestania podľa ustanovení Správneho súdneho poriadku v právnom poriadku Slovenskej republiky zabezpečuje podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru naplnenie práva každého na súdne prejednanie akéhokoľvek jeho trestného obvinenia pre trestný delikt, ktorý nie je trestným činom podľa ustanovení Trestného zákona.

Z obsahu vyššie uvedeného rozsudku Súdu, konkrétne z obsahu bodu 96. jeho odôvodnenia, jasne a jednoznačne vyplýva, že jeho rozhodnutím vo veci C-544/23 nie je v žiadnom prípade dotknutá správnosť jeho záveru, vyslovená už vo veci C-650/13. Podľa záveru vysloveného v bode 96. rozsudku Súdu „pravidlo retroaktívneho uplatnenia priaznivejšieho ustanovenia trestného zákona, ktoré sa nachádza v článku 49 ods. 1 poslednej vety Charty, sa má uplatniť, pokiaľ nebol vyhlásený žiadny právoplatný odsudzujúci rozsudok (poznámka krajského súdu - final conviction).

Krajský súd poukazuje na to, že právne závery Súdu v jeho rozsudku vo veci C-544/23 sa týkajú výlučne obsahu pojmu „právoplatný odsudzujúci rozsudok“ v konaní podľa ustanovení Správneho súdneho poriadku. Krajský súd tiež konštatuje, že uvedené závery Súdu žiadnym spôsobom ani len nespochybňujú dlhodobo ustálenú aplikačnú prax, podľa ktorej právoplatný a vykonateľný odsudzujúci rozsudok je rozsudok všeobecného súdu Slovenskej republiky, vydaný v trestnom konaní podľa ustanovení Trestného poriadku, proti ktorému podľa § 183 ods. 1, 2 Tr. por. zákon buď (a) nepripúšťa odvolanie, alebo (b) zákon síce pripúšťa odvolanie, ale (1.) odvolanie v lehote podané nebolo, alebo (2.) oprávnené osoby sa odvolania výslovne vzdali alebo ho výslovne vzali späť, alebo (3.) podané odvolanie bolo zamietnuté.

Krajský súd s poukazom na výkladové pravidlo v čl. 52 ods. 3 Charty považuje za nutné zdôrazniť, že obsah rozsudku Súdu vo veci C-544/23 žiadnym spôsobom nespochybňuje ani skutočnosť, že právoplatný odsudzujúci rozsudok súdu podľa § 183 Tr. por. je „exekučným (právoplatným a vykonateľným) titulom“ pre obmedzenie osobnej slobody na základe zákonného uväznenia po (konečnom) odsúdení súdom podľa čl. 5 ods. 1 písm. a) Dohovoru.

Vyššie uvedené vedie krajský súd k záveru, podľa ktorého rozsudok všeobecného súdu v pôvodnom trestnom konaní, obnovy ktorého sa odsúdený domáha, je konečným právoplatným a vykonateľným odsudzujúcim rozsudkom podľa § 183 ods. 1, 2 písm. b) bod 3 Tr. por., teda právoplatným odsudzujúcim rozsudkom súdu, ktorá právna skutočnosť podľa bodu 96. rozsudku Súdu vo veci C-544/23 bráni uplatneniu pravidla retroaktívneho uplatnenia priaznivejšieho ustanovenia trestného zákona podľa článku 49 ods. 1 posledná veta Charty na tento prípad odsúdeného. Z uvedených dôvodov krajský súd aj pri rešpekte k ustanoveniam čl. 1 ods. 2 a čl. 7 ods. 2 Ústavy sa nemohol stotožniť so správnosťou argumentácie odsúdeného, podľa ktorej argumentácie právne závery v odôvodnení rozsudku Súdu vo veci C-544/23 by vôbec mohli byť spôsobilé v tomto prípade založiť ústavné konformný zákonný dôvod na povolenie obnovy pôvodného konania.

Pokiaľ ide o ďalšiu argumentáciu v dôvodoch podanej sťažnosti krajský súd považuje za potrebné poukázať na nasledovné rozhodné úvahy:

Novelu Trestného zákona nemožno subsumovať pod pojem súdu skôr neznáma skutočnosť alebo dôkaz. V tomto krajský súd rovnako, ako okresný súd poukazuje, na stanovisko Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013, ktoré je v úplnom súlade s vyššie uvedeným záverom Súdu v bode 96. odôvodnenia rozsudku vo veci C-544/23. Podľa tohto stanoviska "ustanovenie § 394 odsek 1 Trestného poriadku upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a - ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t. j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu."

Z uvedeného tak vyplýva, že zmena právneho stavu (zmena zákona) nie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

Pokiaľ ide o nález Ústavného súdu SR, tu súd poukazuje, že ani ten sám o sebe nie je skutočnosťou či dôkazom, pre ktorý by bolo možné povoliť obnovu konania. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že podľa § 394 odsek 4 písmeno b) Trestného poriadku za novú skutočnosť sa považuje aj strata účinnosti právneho predpisu na základe rozhodnutia Ústavného súdu SR v zmysle čl. 125 odsek 3 Ústavy SR, ktorým bol vyslovený nesúlady právnych predpisov s Ústavou SR), jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa článku 125 odsek 3 Ústavy SR, voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný. Vyslovenie nesúlady musí byť urobené výslovne vo výroku nálezu ústavného súdu.

V prípade odsúdeného nebol výslovne vyslovený nesúlady ustanovení, ktoré boli aplikované v prípade jeho právoplatného odsúdenia. Je pravdou, že Národná rada Slovenskej republiky dňa 08.02.2024 prijala (schválila) zákon č. 40/2024 Z. z., ktorým zákonom sa mení a dopĺňa okrem iného aj Trestný zákon (zákon č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov). Dňa 11.03.2024 bol uvedený zákon publikovaný v Zbierke zákonov. V Zbierke zákonov pod č. 41/2024 s účinnosťou od 11.03.2024 bolo uverejnené uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 3/2024 - 112 zo dňa 28.02.2024, ktorým

bola pozastavená účinnosť čl. I. , čl. II. bodu 39, čl. II. bodu 134 v časti týkajúcej sa § 567t odsek 4 a čl. XVII. zákona zo dňa 08.02.2024, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Následne v dôsledku vydania a zverejnenia nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. PL ÚS 3/2024 zo dňa 03.07.2024 v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 215/2024 Z. z., zákon č. 40/2024 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Trestný zákon, nadobudol účinnosť, pričom v prípade niektorých častí „novely“ Trestného zákona bol vyslovený aj nesúlad s Ústavou SR, avšak tieto ustanovenia neboli aplikované pri rozhodovaní o vine a treste v prípade odsúdeného.

Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s úvahami okresného súdu v dôvodoch napadnutého uznesenia, ktoré po obsahovej stránke v plnom rozsahu napĺňajú aj právo odsúdeného dostať odpovede na rozhodné otázky (hoci v tomto prípade nie je podľa jeho predstáv). K uvedenému krajský súd môže len dodať, že záver Súdu v bode 96. jeho rozsudku vo veci C-544/23 nedáva žiadny priestor na akúkoľvek úvahu o možnosti analogickej aplikácii zásady „lex posterior mitius“ na tento prípad odsúdeného vzhľadom na existenciu právoplatného odsudzujúceho rozsudku súdu (final conviction) v pôvodnom konaní.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu nie je dôvodná, bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.